

בש"פ 8928/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8928/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו בעמ"ת 40114-11-20 מיום
8.12.2020 שניתנה על ידי כבוד השופטת מ' בן ארי

בשם המבקש:

עו"ד אורן שי; עו"ד אור אבניאון

החלטה

1. מונחת לפני בקשה למתן רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי, שדחה ערר על החלטת בית משפט השלום להורות על מעצר המבקש עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו. הסנגור טען כי הבקשה מעוררת שאלה עקרונית, בדמות יחסי הגומלין בין מהות המעשה ובין מיהות העושה בהקשר של מעצר עד לסיום ההליכים. כתב האישום מייחס למבקש עבירת תקיפה ונסיון תקיפה כלפי בת זוגו. לפי כתב האישום, בסמוך לשעה 01:00 בבוקר החל המבקש לקלל את המתלוננת בדירת מגורי הזוג, הפך שולחן, תקף אותה בכך ששפך עליה משקה שפגע בה ובהמשך זרק עליה מצית שלא פגע בה. ערכאות קמא הדגישו כי המבקש היה בגילופין בעת ביצוע המעשים - מצב שהביא אותו בעבר לידי הרשעה בעבירות של איומים ותקיפה כלפי בת זוגו. בגין העבירות הקודמות הוא נדון למאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים ולמאסר מותנה בר הפעלה בן 4 חודשים אם יורשע בתיק זה.

2. נבחן את הבקשה בהיבט העקרוני שהציב הסנגור ובהיבט הפרטני של המבקש. אשר להיבט הראשון, ניתן לומר כי מעצר עד לסיום ההליכים הינו סוג של גשר בין העבר והעתיד. אמת המידה היא מסוכנות. כלי עזר לבחינת נקודה זו

עמוד 1

הוא העבר, לרבות עברו הפלילי של משיב בבקשה למעצר עד לסיום ההליכים. לכן במסגרת בקשה כזו יש לבחון הן את מיהות העושה והן את מהות המעשה. לא ניתן לקבוע נוסחה מדויקת בין השניים, אך נאמר זאת: כמובן, בראש ובראשונה יש לבחון היטב את המעשה שהוכח לכאורה, אולם בוודאי יש מקום לבחון את עברו הפלילי של הנאשם ואת מיהותו. ההמצאה של תסקיר מעצר נועדה לשקף זאת.

3. אשר לנסיבות הקונקרטיות של המבקש, הייתי מפנה להחלטת בית משפט השלום. השופטת ציינה את נסיבות ביצוע העבירה כנתון שמטה יותר את הכף לעמדת הסנגור, ואף הוצע לסניגור לדחות את מועד הדיון במספר ימים על מנת "לעבות" את מערך הפיקוח, שכן המפקח הנוסף שהוצע נפסל. כן הוצע כי יוגש תסקיר מעצר. ברם, הסנגור דחה את שתי ההצעות. כמובן, זכותו של הסנגור להגיש ערר ובקשת רשות ערר על ההחלטה, אך נדמה כי מוטב היה לצעוד בנתיבים שהציע בית משפט קמא בנסיבות העניין. רוצה לומר, יש שלושה שיקולים חשובים בבקשה למעצר עד תום ההליכים, במקום שבו, כפי שכאן, הוסכם כי יש עילת מעצר וראיות לכאורה: המעשה, העושה והחלופה שהוצעה. הואיל ונראה שניתן יהיה להתקדם לשחרור המבקש לחלופה בדרכים האמורות לעיל, מבלי לקבוע עמדה לגבי חלופה שלא הוצעה, והואיל ואפשרויות אלה עדיין פתוחות – איני סבור כי מדובר בתיק שמתאים למתן רשות ערר.

4. הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ו' בטבת התשפ"א (21.12.2020).

ש ו פ ט